

عنوان مقاله:

رویکرد اخفش به قرائت در کتاب معانی القرآن با تأکید بر روایت حفص از عاصم

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرآن و حدیث، دوره 14، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

حامد شریفی نسب - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه تهران، ایران.

علی اکبر بابایی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

نقش دانش قرائت و تاثیر مستقیم آن در تفسیر آیات قرآن کریم انکارناپذیر است و از این رو مسأله قرائت همواره مورد توجه قرآن‌پژوهان قرار داشته است. یکی از ابعاد مهم در مسأله قرائت، بررسی رویکرد علماء سده‌های نخست هجری به قرائت، به ویژه رویکرد آنان نسبت به قرائت رایج امروزی (روایت حفص از قرائت عاصم) می‌باشد که می‌تواند بیانگر رویکرد تاریخی به این قرائت تلقی گردد. اگر چه اخفش از بزرگان ادبیات عرب است و روند کلی حاکم بر کتاب معانی القرآن وی، اهتمام به مباحث ادبی است اما وی در راستای مباحث ادبی، به صورت گسترده به مسأله قرائت نیز توجه داشته است که با تحقیق در آن می‌توان به مبانی او در مسأله قرائت و معیارهای وی در پذیرش یا گزینش قرائت دست یافت. بررسی عملکرد اخفش در مواجهه با روایت حفص از عاصم نیز نشان می‌دهد که اولاً وی در ترجیح و گزینش قرائت، بارها قرائتی مغایر با روایت حفص را برگزیده است و ثانیاً برداشت برخی نویسندگان از تعبیری چون «قراءة العامة» در کتاب اخفش که آن را به عنوان قرائتی رایج و مستقل بین مردم تفسیر کرده‌اند، برداشتی نادرست و بر خلاف گزارش‌های صریح تاریخی است افزون بر آنکه اینگونه تعبیر گاه بر خلاف قرائت امروزی (روایت حفص از عاصم) به کار رفته‌اند.

کلمات کلیدی:

تفسیر، قرائت العامة، قراءه الناس، قاریان، قراءات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130486>

